

Győri Ítéltábla mint másodfokú bíróság
Bf.I.80/2024/15.

A Győri Ítéltábla mint másodfokú bíróság Győrött, a 2024. október 24. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta és kihirdette a következő

ítéletet:

A költségvetési csalás büntette és más bűncselekmények miatt Terhelt1 és társai ellen indult büntető ügyben a Szombathelyi Törvényszék 2024. február 8. napján kihirdetett 13.B.5/2021/233. számú ítéletét megváltoztatja.

Terhelt2 II. r. és Terhelt3 III. r. vádlottak a bűnsegédként elkövetett hamis magánokirat felhasználásának vétségét (Btk. 345. §) folytatólagosan követték el.

Megállapítja, hogy az eljárás során lefoglalt 77 db 20.000 (húszezer) forintos bankjegyet, összesen 1.540.000 (egymillió-ötszáznegyvenezer) forintot a Szombathelyi Törvényszék Gazdasági Hivatala szám1. sorszám alatt tartja nyilván.

A szám2 azonosítójú a Takarékszövetkezetnél vezetett bankszámlaszám1 számú bankszámlán lévő 2.074.066,- (kettőmillió-hetvennégyezer-hatvanhat) forint helyesen 2.074.072 (kettőmillió-hetvennégyezer-hetvenkettő) forint, melyet a Szombathelyi Törvényszék Gazdasági Hivatala szám3. letéti számon tartja nyilván.

Ezen pénzüsszegeket az ítéltábla az I. r. vádlottat terhelő bűnügyi költség biztosítására is visszatartja.

A szám4 azonosítójú a képviselőlnél vezetett számlán lévő 82.400.000,- (nyolcvankettőmillió-négyszázezer) forint összege helyesen 84.211.635 (nyolcvannégyezer-kettőszáztizenégyezer-hatszázharmincöt) forint, melyet a Szombathelyi Törvényszék Gazdasági Hivatala szám5. számon tartja nyilván.

A szám6 azonosítójú képviselőlszámlán lefoglalt pénzeszközök közül a 2.268,99 USD-t, azaz 743.865 (hétszáznegyvenháromezer-nyolcszázhatvanöt) forintot a Szombathelyi Törvényszék Gazdasági Hivatala szám7. számon, míg a 35,06 EUR-t, azaz 12.800 (tizenkettőezer-nyolcszáz) forintot szám8. számon tartja nyilván.

A szám9 azonosítójú 1.100 (ezeregyszáz) EUR-t a egyéb érdekelt6 3153 számú kincstári számon tartja nyilván.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja azzal, hogy az elsőfokú eljárásban felmerült és a Kft1-re terhelt bűnügyi költség összege helyesen 218.800

(kettőszáztizennyolcezer-nyolcszáz) forint, melyet a egyéb érdekelt¹ és az egyéb érdekelt² „fa” egyetemlegesen köteles megfizetni.

A másodfokú eljárásban összesen 77.311 (hetvenhétezer-háromszáztizenegy) forint bünygyi költség merült fel, melyből Terhelt³ III. r. vádlott 37.211 (harminchétezer-kettőszáztizenegy) forint megfizetésére, míg a egyéb érdekelt¹ és az Kft². egyetemlegesen 40.100 (negyvenezer-egyszáz) forint megfizetésére köteles az állam részére.

I n d o k o l á s :

[1] A Szombathelyi Törvényszék 2024. február 8. napján kihirdetett 13.B.5/2021/233. számú ítéletében bűnösnek mondta ki Terhelt¹ I. r. vádlottat költségvetési csalás bűntettében [Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont, (5) bekezdés b) pont] és folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat felhasználásának vétségében [Btk. 345. §]; Terhelt² II. r. vádlottat bűnsegédként elkövetett költségvetési csalás bűntettében [Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont, (5) bekezdés b) pont], bűnsegédként elkövetett hamis magánokirat felhasználásának vétségében [Btk. 345. §] és 3 rb felbujtóként elkövetett közokirat-hamisítás bűntettében [Btk. 342. § (1) bekezdés c) pont]; Terhelt³ III. r. vádlottat bűnsegédként elkövetett költségvetési csalás bűntettében [Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont, (5) bekezdés b) pont], bűnsegédként elkövetett hamis magánokirat felhasználásának vétségében [Btk. 345. §] és 3 rb felbujtóként elkövetett közokirat-hamisítás bűntettében [Btk. 342. § (1) bekezdés c) pont]; Terhelt⁴ V. r. vádlottat közokirat-hamisítás bűntettében [Btk. 342. § (1) bekezdés c) pont].

[2] Ezért I. r. vádlottat halmazati büntetésül 3 év 6 hónap börtönben végrehajtandó szabadságvesztés büntetésre, 300 napi tétel pénzbüntetésre, 4 év gazdálkodó szervezet vezető tisztségviselői foglalkozástól eltiltásra és 4 év közügyektől eltiltásra, Terhelt² II. r. vádlottat halmazati büntetésül 2 év 6 hónap börtönben végrehajtandó szabadságvesztés büntetésre és 3 év közügyektől eltiltásra, Terhelt³ III. r. vádlottat halmazati büntetésül 2 év börtönben végrehajtandó szabadságvesztés büntetésre és 2 év közügyektől eltiltásra, Terhelt⁴ V. r. vádlottat 300 napi tétel pénzbüntetésre ítélte. A pénzbüntetés egy napi tételének összegét az I. r. vádlott esetében 10.000,-Ft-ban, az V. r. vádlott esetében 1.000,-Ft-ban állapította meg. Megállapította, hogy az I. r., a II. r. és a III. r. vádlottak a kiszabott büntetés kétharmad részének a kitöltését követő napon bocsáthatóak legkorábban feltételes szabadságra. Rendelkezett az I. r.vádlottal szemben összesen kiszabott 3.000.000,- Ft, V. r. vádlottal szemben összesen kiszabott 300.000,-Ft pénzbüntetés meg nem fizetése esetére az átváltoztatásról. A bíróság a egyéb érdekelt¹ jogi személlyel szemben 30.000.000,-Ft, az egyéb érdekelt² „f.a.” jogi személlyel szemben 1.000.000,-Ft pénzbírságot szabott ki. Rendelkezett egyes vagyontárgyakra elrendelt zár alá vétel fenntartásáról, más zár alá vett vagyontárgyak vonatkozásában a zár alá vétel megszüntetéséről, a bűnjelekről és a bünygyi költség viseléséről.

[3] Az elsőfokú bíróság ítélte ellen az ügyész az I-II-III. r. vádlottak terhére, a kiszabott büntetések súlyosítása, bünszervezetben történő elkövetés megállapítása, kiterjesztett vagyonek Kobzás alkalmazása végett, Terhelt¹ I. r. vádlott és védője, valamint Terhelt³ III. r. vádlott és védője elsődlegesen felmentésért, másodlagosan enyhítésért, Terhelt² II. r. vádlott és védője, valamint Terhelt⁴ V. r. vádlott védője felmentésért, míg a egyéb érdekelt¹, és az

egyéb érdekelt2 „fa” jogi képviselője a pénzbírság mellőzése érdekében jelentett be fellebbezést.

[4] Az I.r. vádlott időközben meghatalmazott védője fellebbezésének írásbeli indokolásában a korábbi védő által bejelentett fellebbezést fenntartotta. Elsődlegesen az ítélet indokolásának hiányosságait taglalta, melyre tekintettel bizonyítás felvételét, az ítélet megváltoztatását, védence felmentését indítványozta. Másodlagos indítványában az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését és új eljárás lefolytatását kérte. Kifejtette, hogy sem a fiktitivásra, sem a teljesítés elmaradására, sem az elcsalt adó okán a jövedelem megosztására nem áll rendelkezésre bizonyíték és ilyet az indokolás sem tartalmaz. Hiányolta az indokolását annak, hogy a más cégeknél felmerült számla hiányról az I. r. vádlottnak miért kellett volna tudnia. Álláspontja szerint sem a szakértői bizonyítás, sem pedig az adóvizsgálatok nem támasztották alá a fiktív számlák befogadását és az indokolás sem tartalmaz erre vonatkozóan megállapítást. A leplezett eszközökkel szerzett adatokban sem látott semmilyen bizonyítékot a pénzvisszaforogtatás tényére. Sérelmezte, hogy I. r. vádlott illegitim jövedelme nem tisztázott, ahogy a motivációja sem, valamint alapjogi szempontból sérelmezte, hogy a leplezett eszközök felhasználása során eljárási szabályt sértett a bíróság azzal, hogy többszöri indítványára sem tette a bíróság a tárgyalás anyagává az eredeti hanganyagot, csupán annak írásban rögzített kivonatát. Hiányosnak vélte az igazságügyi könyvszakértő rendelkezésére álló adójogi adatokat, ezért a szakértői vélemény kiegészítését indítványozta.

[5] A II. r.vádlott védője fellebbezésének írásbeli indokolásában a költségvetési csalás büntette vonatkozásában amellettt érvelt, hogy kétséget kizáróan nem bizonyított a cselekmény elkövetése, tekintettel arra, hogy a leplezett eszközök alkalmazásának eredményeként tett megállapítása - mely szerint nem sérült autó javításáról egyeztettek egymással a felek, hanem bűncselekmény elkövetéséről - nem tényeken, csupán feltételezéseken alapul, melyet tanú11 tanú vallomása sem cáfolhat meg. A hamis magánokirat-felhasználásának vétsége körében azt hangsúlyozta, hogy a bűnsegédként elkövetett hamis magánokirat felhasználásának vétségét csak az követheti el, akinek a tudata átfogja azt, hogy az általa készített illetve meghamisított magánokiratot más személy valóban fel fogja használni, illetve csakis akkor büntethető, ha a felhasználás megtörtént vagy megkísérelték azt, ezek pedig minden kétséget kizáróan nem bizonyítottak. Ugyancsak a bizonyítottság hiányára hivatkozott tanú12, Terhelt4 V. r. vádlott, tanú11 vonatkozásában a körben, hogy nincs adat arra, hogy a védence bírta volna rá őket arra, hogy az adott cégek vonatkozásában tegyenek ügyvezetői tisztséget elfogadó nyilatkozatot és bocsátották rendelkezésre személyes adataikat úgy, hogy ezen cégek tényleges irányítása egyiküknek sem állt szándékában. Indítványozta, hogy az igazságügyi szakértői véleményt a jogkérdésre adott nyilatkozat figyelmen kívül hagyásával vonja be a bizonyítékok körében a bíróság. A fellebbviteli főügyészség átiratára tett észrevételként rögzítette, hogy sem a bünszövegségben elkövetéssel, mint minősítő körélménnyel, sem a hamis magánokirat felhasználása vétségének folytatólagoosságával, sem az alkalmazott joghátrány eltúlzott enyhe voltával nem ért egyet. A büntetés kiszabása körében az enyhítő körülmények nyomatékát hangsúlyozta és a speciális prevenció fontossága mellettt érvelt és rövidebb tartamú, felfüggesztett szabadságvesztés kiszabását, végrehajtandó szabadságvesztés esetén pedig az ún. feles feltételes kedvezmény alkalmazását indítványozta.

[6] A III. r. vádlott védője fellebbezésének írásbeli indokolásában kifejtette, hogy a védence vallomására tekintettel nem látja bizonyítottnak bűnösségét. Elsődlegesen a védence

felmentését indítványozta a bizonyítási indítvány elutasítására figyelemmel, másodsorban enyhébb büntetés, végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés kiszabását indítványozta. A fellebbviteli főügyészség átiratára észrevételezte, hogy a bünszövetségben történő elkövetés megállapításával nem ért egyet.

[7] Az V. r. vádlott védője fellebbezésének írásbeli indokolásában elsősorban védence felmentését kérte arra tekintettel, hogy álláspontja szerint az elsőfokú bíróság nem jelölte meg indokolásában, mely körülmények alapján találta V. r. vádlottat stróman ügyvezetőnek. Másodlagosan az enyhítő körülmények nyomatékát hangsúlyozva enyhébb büntetés kiszabását indítványozta.

[8] A Győri Fellebbviteli Főügyészség BF.165/2021/5-I. szám alatti átiratában az elsőfokú bíróság ítélete ellen az ügyész által I-II-III. r. vádlottak terhére, a kiszabott büntetések súlyosítása, bünszervezetben történő elkövetés megállapítása, kiterjesztett vagyoneklkobzás alkalmazása végett bejelentett fellebbezést módosítással tartotta fenn, Terhelt1 I. r. vádlott és védője, valamint Terhelt3 III. r. vádlott és védője által elsődlegesen felmentésért, másodlagosan enyhítésért, Terhelt2 II. r. vádlott és védője, valamint Terhelt4 V. r. vádlott védője által felmentésért, míg a egyéb érdekelt1, és az egyéb érdekelt2 "fa" jogi képviselője által a pénzbírság mellőzése végett bejelentett jogorvoslati kérelmeket nem tartotta alaposnak.

[9] Rámutatott, hogy a felülbírálat terjedelme valamennyi terhelt vonatkozásában a Be. 590. § (1)-(2) és (10) bekezdése alapján teljes körű. Amellett érvelt, hogy a Szombathelyi Törvényszék a bizonyítási eljárás lefolytatása során a büntetőeljárás szabályokat maradéktalanul betartotta, és ennek eredményeként teljeskörűen megalapozott ítéleti tényállást állapított meg, a beszerzett bizonyítékok részletes értékelésével, elemzésével a törvényszék cáfolta a terheltek védekezését, indokolási kötelezettségét teljesítette. Álláspontja szerint a megalapozott tényállásból az elsőfokú bíróság okszerű következtetést vont a vádlottak büntetőjogi felelősségére, és az általuk elkövetett bűncselekményeket is nagyrészt helyesen minősítette.

[10] Egyetértett a törvényszék azon megállapításával, hogy a bünszervezetben történő elkövetés nem állapítható meg, azonban érvei szerint ennek oka az, hogy nem állapítható meg az a hierarchikus működés, amely a bünszervezet létrejöttének törvényi feltétele, a tényállásból nem lehet egyértelműen megállapítani – és ilyen tényállítást megalapozó bizonyíték sem áll rendelkezésre –, hogy a II-III. r. vádlottak az I. r. terhelt utasításai alapján jártak volna el. Rámutatott, hogy azzal, hogy az I-II-III. r. vádlottak egymással szorosán együttműködve, hosszabb távra szervezték a költségvetési csalás elkövetését, az általuk elkövetett bűncselekmény nemcsak üzletszerűen, de bünszövetségben elkövetettként is minősül. Nem értett egyet az I. r. terhelt elkövetési alakzatának megállapításával és kifejtette, hogy arra tekintettel, hogy a konkrét elkövetési magatartást a megtévesztett könyvelő fejtette ki, szerinte az I. r. vádlott csak közvetett tettes lehet. Felhívta a figyelmet arra is, hogy a II-III. r. vádlottak bűnsegédként követték el a hamis magánokirat felhasználásának vétségét, ezért – a tettesi alapcselekményhez igazodóan – az ő magatartásuk is folytatólagos.

[11] Rámutatott, hogy a törvényszék a büntetés kiszabása során irányadó súlyosító, enyhítő körülményeket nagyrészt teljeskörűen feltárta, valamennyi terhelt esetében további súlyosító körülményként hivatkozott a költségvetést károsító bűncselekmények közismert

elszaporodottságára, illetve az I-II-III. r. vádlottak esetében e cselekmény kétszeres minősülésére.

[12] Eltúlzottan enyhének tartotta a törvényszék által megállapított joghátrányt az I. r, a II. r. és a III. r. vádlottak esetében és amellet érvelt, hogy a vádlottak javára szóló enyhítő körülmények mellett sem indokolt – különösen a bűncselekményekből legtöbb hasznot szerző I. r. vádlott esetében – az enyhítő szakasz alkalmazása. Nem tartotta indokoltnak a bűncselekmények megkezdése óta eltelt időt a vádlottak javára figyelembe venni, ugyanakkor a terhükre szóló nyomatékos súlyosító körülménynek tartotta a huzamos időn át történő elkövetést, a bűncselekmény 3 éven keresztül folytatását. Hivatkozott még arra, hogy a 7 év időmúlás is önmagában véve jelentősnek tekinthető, azonban a terheltek esetében a különös részi középérték (8 év) is meghaladja ezt az időtartamot, az elévülési idő pedig lényegesen több ennél, álláspontja szerint ehhez viszonyítva az időmúlásnak nem lehet akkora enyhítő hatása, amekkorát az elsőfokú bíróság tulajdonított neki. Így egyik terhelte esetében sem tartotta indokoltnak az enyhítő szakasz alkalmazását, ezért a velük szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés és közügyektől eltiltás tartamának jelentős mértékű emelését látta szükségesnek. Az ítélet egyéb rendelkezései körében – mivel a bünszervezetben történő elkövetést nem tartotta megállapíthatónak – a kiterjesztett vagyoneklkobzás alkalmazására irányuló ügyészi fellebbezést sem tartotta fenn.

[13] Indítványozta, hogy az I. r. vádlottnak kiadott, összesen 3.614.066 Ft-ot nemcsak a vádlottal szemben kiszabott pénzbüntetés, hanem az őt terhelő bűnügyi költség biztosítására is tartsa vissza a bíróság. Az ítélet egyéb rendelkezéseivel - a jogi személyekkel szemben alkalmazott szankciókat illetően is – egyetértett.

[14] Összefoglalva indítványozta, hogy az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét akként változtassa meg, hogy az I-II-III. r. vádlottak költségvetést károsító bűncselekményét bünszövetségben elkövetettnek is minősítse, állapítsa meg, hogy az I. r. vádlott közvetett tettesként, a II-III. r. vádlottak pedig folytatólagosan követték el a költségvetési csalást, illetve a hamis magánokirat felhasználását, az I-II-III. r. vádlottakkal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés és közügyektől eltiltás tartamát jelentős mértékben emelje fel, az I. r. vádlott részére kiadandó pénzösszeget az általa fizetendő bűnügyi költség biztosítására is tartsa vissza, míg egyebekben a törvényszék ítéletét - a büntetés-kiszabási körülmények korábban írt korrekcióját követően - hagyja helyben.

[15] A fellebbezési nyilvános ülésen a fellebbviteli főügyészség képviselője a fellebbezést az átiratban írt módosítással tartotta fenn és az átiratban írtakkal egyezően nyilatkozott az elsőfokú bíróság ítéletének felülbírálatra alkalmasságáról, a tényállás megalapozottságáról, a bizonyítási eljárás szabályosságáról, a bünszervezetben történő elkövetés kritériumainak meg nem valósulásáról, a bünszövetségben elkövetés megállapíthatóságáról, az egyes vádlottakkal szemben kiszabott büntetések aránytalanságáról és a szabadságvesztés büntetések súlyosításának igényéről. A bekövetkezett időmúlás, mint enyhítő körülmény vonatkozásában fejtette ki álláspontját arról, hogy a vádlottakkal szemben kiszabott szabadságvesztés mértéke olyan enyhe, hogy az nem áll arányban sem az időmúlás tényével, sem egyéb feltárt súlyosító és enyhítő körülménnyel. Egyéb írásbeli indítványait fenntartotta.

[16] Az I. r. vádlott védője a fellebbezésének írásbeli indokolásában írtak mentén érvelt elsődlegesen védence bizonyítottság hiányában történő felmentése mellett. Másodlagos, az enyhébb büntetés kiszabására tett indítványában az enyhítés mellett szóló érveit sorakoztatta fel.

[17] Az II. r. vádlott védője perbeszédében a fellebbezése írásbeli indokolásában leírtakkal egyezően érvelt a felmentési indítványa körében, majd a fellebbviteli főügyészség átiratára reagálva kifejtette, hogy más időszakot vizsgált a NAV eljárása és a bíróság eljárása és sérelmezte, hogy a hasonló jellegű bűncselekmények elszaporodottságára történő hivatkozás statisztikai adatokkal nem került alátámasztásra. Az enyhítésre irányuló másodlagos indítványban a védence oldalán felhozható enyhítő körülmények nyomatékát hangsúlyozta.

[18] A III. r. vádlott védője a perbeszédében fenntartotta a fellebbezése írásbeli indokolásában írtakat és az időmúlás, valamint a büntetőeljárás hatálya alatt állás, mint enyhítő körülmény nyomatékát hangsúlyozta. A védence szándékára vonatkozó indokolás hiányára tekintettel elsődlegesen védence felmentését kérte. Másodlagosan az enyhébb, felfüggesztett szabadságvesztés kiszabása mellett hozott fel érveket és sorakoztatta fel ismét az enyhítő körülményeket.

[19] Az V. r. vádlott védője perbeszédében megismételte álláspontját a vonatkozásban, hogy nem áll rendelkezésre olyan bizonyíték az ügyben, amely alapján védence bűnössége kétséget kizáró bizonyítottságot nyert volna. Másodlagosan a védence életkorára és a személyi körülményeire tekintettel kérte enyhébb büntetés kiszabását.

[20] Az I. r. vádlott az utolsó szó jogán tett nyilatkozatában a jogellenes pénzmozgás bizonyítottságának hiányára és a beszállítóinak a tevékenysége általa nem ismert esetleges törvénytelenységére valamint elkövetői érdekének hiányára hivatkozott. Felmentését kérte.

[21] A II. r. vádlott csatlakozott a védője által elmondottakhoz és felmentését kérte.

[22] A III. r. vádlott elsődlegesen felmentését, másodlagosan enyhébb büntetés kiszabását indítványozta.

[23] A egyéb érdekelt¹ és az egyéb érdekelt² érdekében eljáró jogi képviselő fenntartotta a kiszabott pénzbírságok mellőzéséért bejelentett fellebbezését, azt részletekbe menően nem indokolta.

[24] Az ítéltábla a fellebbezések irányára tekintettel az elsőfokú ítéletet az azt megelőző bírósági eljárással együtt a Be. 590. § (1) és (2) bekezdése alapján teljeskörűen felülbírált, vizsgálva az ítélet megalapozottságát, az ítéletnek a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére, a büntetés kiszabására, intézkedés alkalmazására vonatkozó rendelkezéseit, valamint az indokolás helyességét és az eljárási szabályok megtartását is.

[25] Az eljárása során a törvényszék abszolút eljárási szabálysértést nem követett el, olyan - az eljárás lefolytatására, illetőleg a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény

minősítésére, illetőleg a büntetés kiszabására lényegesen kiható, a vádemelés után a bizonyítás törvényességét, az eljárásban részt vevő személyek törvényes jogainak gyakorlását sértő, vagy korlátozó - eljárási szabályszegést, amely másodfokon akadálya lett volna az érdemi felülbírálatnak, vagy amely az elsőfokú ítéletet eljárási szempontból felülbírálatra alkalmatlanná tenné, az ítéltábla a törvényszék eljárásában ugyancsak nem észlelt.

[26] A törvényszék a vádbeli cselekmények kapcsán törvényes, alapos, mindenre kiterjedő bizonyítást folytatott le, melynek során kihallgatta Terhelt1 I. r., Terhelt2 II. r., Terhelt3 III. r. vádlottakat, ismertette az V. r. vádlott vallomását, kihallgatta tanú11, tanú4, tanú9, tanú10, tanú2, tanú1, tanú8, tanú6, tanú7, tanú3 és tanú5 tanúkat, ismertette tanú13, tanú14, tanú15, tanú16, tanú17 tanúk vallomását, ismertette szakértő1 igazságügyi könyvszakértő szakvéleményét, a szakértőt a tárgyaláson meghallgatta, védői indítványra a szakértői vélemény kiegészítését rendelte el, ismertette a kiegészítő szakvéleményt és ismertette a feljelentést és mellékleteit, a Kft3. adóvizsgálatának iratait, az ügyben beszerzett cégadatokat, az ügyben a pénzügyintézetekhez intézett megkereséseket és azokra adott válaszokat, a telefonszolgáltatók megkeresésre adott válaszokat, a nyomtatvány forgalmazók megkeresésre adott válaszait, a szemle jegyzőkönyveket és revizori jelentéseket, az ügyben készült leplezett eszközök alkalmazásának eredményét, a vagyonszolgáltatásra vonatkozó megkereséseket és válaszokat, valamint a vagyont érintő kényszerintézkedések iratait, a bíróság által a NAV-hoz intézett megkereséseket és azokra érkezett válaszokat, a Győri Törvényszék 10.K.700.184/2020. számú ügyének iratai, valamint a releváns egyéb rendelkezésre álló okirati bizonyítékokat, így valamennyi lehetséges bizonyítékot a tárgyalás anyagává tett.

[27] A vádlottak és a védelem a bizonyítás anyagát megismerhették, azzal kapcsolatos álláspontjukat kifejezhatték, védekezésüket előterjeszthették. A törvényszék a tisztességes eljárás feltételeit biztosította, a vádlottak és védőik szabadon élhettek kérdezési, észrevételezési, indítványtételi jogukkal. A törvényszék betartotta a tárgyalás folytonosságára vonatkozó szabályokat is.

[28] A törvényszék ítéletében a rendelkezésre álló bizonyítékokat iratszerűen mutatta be, egyenként és összességében is megvizsgálta. Részletesen elemezte azokat és azonos szempontok szerint értékelte, az így tett ténymegállapításai a másodfokú bíróság megítélése szerint összhangban állnak a bemutatott bizonyítékokkal. Részletes és alapos indokát adta annak, hogy a tényállás megállapítása során miért nem fogadta el a vádlotti védekezéseket, azt milyen logikai érvek mentén építette fel, mely megállapítását mire alapította. Összességében a bizonyítékok egy irányba mutattak, melyek cáfolták a vádlotti védekezéseket. A törvényszék mérlegelő tevékenysége törvényes, a másodfokú eljárásban nem támadható.

[29] A törvényszék által törvényes mérlegelés alapján megállapított tényállás a bizonyítás eredményének megfelelő, teljes mértékben megalapozott.

[30] A védelem által indítványozott bizonyítás felvételére, további bizonyítás elrendelésére nem kerülhetett sor, mert arra csak részbeni megalapozatlanság esetén, a megalapozatlanság kiküszöbölése érdekében van lehetőség. A jegyzőkönyvek tartalma szerint a bíróság ismertette a leplezett eszközökkel beszerzett lehallgatási anyag írásban rögzített változatát. Erre a vádlottak észrevételt nem tettek, a lehallgatási anyag meghallgatását vagy részletesebb

ismertetést nem kérték. Az írásbeli anyag az egyéb bizonyítékokat egy részben alátámasztotta, illetve kiegészítette, azt a bíróság értékelési körébe vonta. Részbeni megalapozatlanságot a bíróság eljárása nem eredményezett.

[31] Így tehát a teljes mértékben megalapozott, a Be. 593. §-ban írt hiányosságoktól mentes tényállás alapján bírálta felül az ítéltábla az elsőfokú ítéletet, mely tényállás azonos bizonyítékok mellett a fellebbezési eljárásban - a felülmérlegelési tilalom folytán - nem támadható és írható felül, az a másodfokú eljárásban is irányadó volt. Mindezek alapján a vádlottak részfelmentésére irányuló fellebbezések eredményre nem vezettek.

[32] Az elsőfokú bíróság a tényállásból helyesen vont következtetést a vádlottak bűnösségére és a bűncselekmények megnevezése, jogi minősítése is jórészt helytálló.

[33] Az ítéltábla egyetértett a törvényszék azon megállapításával, hogy a bűnszervezetben történő elkövetés nem állapítható meg, azonban ennek - ahogyan a fellebbviteli főügyészség átiratában is írta – más az oka, mint amit a törvényszék felhozott. A konspiratív eljárás I-II-III. r. vádlottak viszonyában a tényállásból következően megállapítható, ahogy azt az ítélet [90]-[99] bekezdéseiben helytállóan tartalmazza az indokolás is. A terheltek a számlaösszegek átutalásáról, illetőleg készpénzben történő felvételéről és visszajuttatásáról egymással „virágnnyelven” kommunikáltak, ami a konspiratív működésnek felel meg, de nem állapítható meg viszonyukban az a hierarchikus működés, amely a bűnszervezet létrejöttének törvényi feltétele. A tényállásból és egyéb, a tényállást megalapozó bizonyítékból nem lehet egyértelműen megállapítani azt, hogy II-III. r. vádlottak I. r. terhelt utasításai alapján jártak volna el.

[34] Abból a körülményből, hogy az I.r., a II. r. és a III. r. vádlottak egymással szorosan együttműködve, hosszabb távra - bizonyítottan 2014. év elejétől 2017. év végéig - szervezték a költségvetési csalás elkövetését, következik, hogy az általuk elkövetett bűncselekmény nemcsak üzletszerűen, de bűnszövetségben elkövetettként is minősül.

[35] Nem értett egyet az ítéltábla a fellebbviteli főügyészség azon álláspontjával, mely szerint az I. r. terhelt elkövetési alakzata helyesen közvetett tettesi és ugyan csak ő lehet a bűncselekmény alanya, mint ügyvezető, azonban a konkrét elkövetési magatartást az általa megtevéstett könyvelő fejtette ki, mely miatt csak közvetett tettes lehet.

[36] A Btk. 13. § (1) bekezdése szerint tettes az, aki a bűncselekmény törvényi tényállását megvalósítja. A (2) bekezdés szerint közvetett tettes az, aki a szándékos bűncselekmény törvényi tényállását e cselekményért gyermekkor, kóros elmeállapot, kényszer vagy fenyegetés miatt nem büntethető, illetve tévedésben levő személy felhasználásával valósítja meg.

[37] A költségvetési csalás büntettének a Btk. 396. § (1) bekezdésében körülírt magatartással történő elkövetése esetén a bűncselekmény tettese az lehet, akit az adókötelezettség szempontjából jelentős tényre vonatkozóan nyilatkozattételi kötelezettség terhel az adóhatóság felé. A könyvelőnek ilyen jogi kötelezettsége nincs, azzal, hogy szerződés alapján a képviselő teljesít az ő megbízása alapján, a könyvelő nem válik a

cselekmény tettesévé, ahogy az eredeti kötelezett sem közvetett tettesé. Az I. r. vádlott közvetett tetteségéről akkor lehetne szó, ha az I. r. vádlott tévedésben lett volna, azaz az I. r. vádlott akkor lehetne közvetett tettese a költségvetési csalásnak, ha egy őt megtevészto 3. személy magatartása folytán tett volna valótlan tartalmú nyilatkozatot az adóhatóság felé. Ilyet azonban nem állapított meg a tényállás és ilyen irányba a bizonyítékok sem mutattak.

[38] Elméletileg a könyvelő vonatkozásában merülhetne még fel a közvetett tetteség, mint elkövetői alakzat, amennyiben I. r. vádlott tévedésben lett volna a bevallás tartalmát illetően és ezt a tévedését a könyvelő szándékos magatartása idézte volna elő.

[39] Osztotta a fellebbviteli főügyészség álláspontját az ítéltábla abban, hogy a II. r. és a III. r. vádlottak bűnsegédként követték el a hamis magánokirat felhasználásának vétségét, ezért a tettesi alapcselekményhez igazodóan az ő magatartásuk is folytatólagos. A hamis magánokirat-felhasználásának vétségét a folytatólagosság egységébe kell vonni, ha azokat a terhelt ugyanazon célból és azonos sértett megtevésztesére ugyanazon jogviszonyon belül történt felhasználással valósítja meg (Bkv.36.és BH.2002.210.).

[40] A büntetés kiszabása körében irányadó körülményeket a törvényszék szinte hiánytalanul feltárta, további súlyosító körülményként állapította meg az ítéltábla az I. r., a II. r. és a III. r. vádlottak esetében a költségvetést károsító bűncselekmények gyakoriságát és a költségvetési csalás büntettének kétszeres minősülését.

[41] A bíróságnak a törvényben meghatározott keretek között - figyelemmel a büntetési tételkeret irányadó középértékére is - olyan büntetést kell kiszabnia, mely szem előtt tartja a büntetés célját, figyelemmel kell lennie a fokozatosság, és kellő egyéniesítés követelményeire, valamint a társadalomra veszélyesség fokára mind a cselekmény, mind az elkövető tekintetében, az egyéb enyhítő és súlyosító körülményekre és igazodnia kell a cselekmény konkrét tárgyi súlyához.

[42] Az I. r., a II. r. és a III. r. vádlottak terhére rótt legsúlyosabb bűncselekményt 5 évtől 10 évig, V. r. vádlott esetében 3 évig terjedő szabadságvesztéssel rendeli büntetni a törvény. A halmazatra tekintettel kiszabható szabadságvesztés az I. r. vádlott esetében 5 évtől 11 évig, II. r. és III. r. vádlottak esetében 5 évtől 14 évig terjedő szabadságvesztés. Az irányadó középérték I. r. vádlott vonatkozásában 8 év, a II. r. és a III. r. vádlott esetében 7 év.

[43] A törvényszék a bünteteskiszabási körülmények, a fokozatosság elve és a belső arányosság elvárásának megfelelően szabta ki a büntetéseket az egyes vádlottak tekintetében, figyelemmel volt a 7 éves időmúlásra, arra, hogy a vádlottak milyen hosszú időt töltöttek büntetőeljárás hatálya alatt, az I. r. vádlott vonatkozásában a NAV által megállapított mértékű adóhiány megfizetésére és a vádlottak terhére rótt bűncselekmények, valamint az egyes vádlottak társadalomra veszélyességére. A vagyoni hátrány megtérülésére és a bűncselekmény elkövetése óta eltelt, a vádlottaknak fel nem róható időmúlásra tekintettel nem látta szükségesnek az ítéltábla a kiszabott szabadságvesztés büntetések súlyosítását, és erre tekintettel értett egyet a törvényszék azon álláspontjával, hogy az I.r., a II. r. és a III. r. vádlottak esetében a Btk. 82. § (1) bekezdés, (2) bekezdés b) pont, míg az V. r. vádlott esetében a Btk. 82. § (1) bekezdés (2) bekezdés d) pont és (3) bekezdés alapján a büntetési tételnél enyhébb főbüntetés kerülhetett kiszabására.

[44] Tekintettel arra, hogy a költségvetést károsító bűncselekmény elkövetése az I. r. vádlott és az általa tulajdonolt és képviselt gazdasági társaság érdekében állt, kellett I. r. vádlottal szemben a II. r. és a III. r. vádlotthoz képest hosszabb tartamú, az eredeti törvényi minimumhoz közelítő 3 és fél évvel az irányadó középérték alatti tartamú szabadságvesztés büntetést kiszabni, enyhébb büntetés kiszabása nem felelne meg a büntetés kettős céljának. A II. r. és a III. r. vádlottaknak az enyhítő szakasszal megállapított törvényi minimumban illetve 6 hónappal afelett meghatározott szabadságvesztés büntetése további enyhítésére egyrészt a vádlottak előélete miatt, másrészt a teljes vagyoni hátrány csaknem négyötöd részéhez kapcsolódó részesi magatartása miatt nem látott lehetőséget az ítéltábla. Az V. r. vádlott esetében - különösen az életkorára tekintettel - az enyhítő szakasszal kiszabott pénzbüntetés nem kifogásolható, azonban annak további enyhítése a büntetést súlytalanná tenné. A törvényszék által alkalmazott joghátrány valamennyi vádlott tekintetében arányos, elégséges, de egyben szükséges is a büntetési célok eléréséhez. Az ügyészségnek a súlyosításra irányuló indítványa az I. r., a II. r. és a III. r. vádlottak vonatkozásában, valamint a vádlottak és védőik enyhítési indítványa nem vezethetett eredményre.

[45] Törvényes és helyes tartamú a közügyektől eltiltás mellékbüntetés alkalmazása és törvényes az I. r. vádlottal szemben kiszabott pénzbüntetés is.

[46] Az ítéltábla a Be. 590. § (7) bekezdése alapján vizsgálta az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező járulékos kérdésekben hozott rendelkezések helyességét is és megállapította, hogy az ítélet járulékos rendelkezései alapvetően törvényesek.

[47] Tekintettel arra, hogy az elsőfokú bíróság ítéletében nem pontosan jelölte meg az egyes lefoglalt pénzvagyon nyilvántartási helyét és számát, azt az ítéltábla az iratok alapján pontosította.

[48] Az I. r. vádlottat a bíróság kötelezte a felmerült és állam által előlegezett bűnügyi költség megfizetésére is, erre tekintettel a tőle lefoglalt pénzvagyon lefoglalásának megszüntetésével egyidejűleg a vele szemben kiszabott pénzbüntetés biztosítására elrendelt visszatartó rendelkezést kiterjesztette a bűnügyi költség I. r. vádlott általi megfizetésének a biztosítására is.

[49] Az eljárásban a egyéb érdekelt¹ és az egyéb érdekelt² „fa” érdekében eljáró jogi képviselő tevékenységével kapcsolatban felmerült költség megfizetésére az elsőfokú bíróság csak a egyéb érdekelt¹-t kötelezte. Mivel ez a költség nem csupán a egyéb érdekelt¹ érdekében felmerült költség volt, az ítéltábla a egyéb érdekelt¹ -t és az F1 Kft² „fa”-t egyetemlegesen kötelezte ennek megfizetésére a Be. 574. § (4) bekezdés és a jogi személlyel szemben alkalmazható büntetőjogi intézkedésekről szóló 2001. évi CIV. törvény 19. § (1) bekezdése alapján.

[50] Törvényes és megalapozott volt a két jogi személy gazdasági társaság vonatkozásában kiszabott pénzbírság is, a törvényszék e vonatkozásában felhozott jogi érvelése helyénvaló.

[51] Az ítélet jogi indokolása egyebekben is helyes.

[52] Mindezek alapján a Győri Ítéltábla a Szombathelyi Törvényszék 2023. február 8. napján kihirdetett 13.B.5/2021/233. számú ítéletét a Be. 606. § (1) bekezdés alapján a II. r. és a III. r. vádlottak vonatkozásában a minősítés tekintetében részben megváltoztatta, míg egyebekben a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

[53] A másodfokú eljárás során felmerült bűnügyi költség viseléséről az ítéltábla a Be. 613.§ (1) bekezdése szerint rendelkezett.

Győr, 2024. október 24.

Dr. Takácsné dr. Helyes Klára s.k.	Szalai dr. Joánovits Krisztina s.k.	Dr. Élő András s.k.
a tanács elnöke	előadó bíró	bíró

Záradék:

A Győri Ítéltábla ítélete és ezáltal a Szombathelyi Törvényszék 2024. február 8. napján kihirdetett 13.B.5/2021/233. számú ítéletének meg nem változtatott része Terhelt1 I. r., Terhelt2 II. r., Terhelt3 III. r., Terhelt4 V. r. vádlottak, valamint a egyéb érdekelt1 és az egyéb érdekelt2 „f.a.” jogi személyek vonatkozásában a mai napon jogerőre emelkedett.

Győr, 2024. október 24.

Dr. Takácsné dr. Helyes Klára s.k.
a tanács elnöke